

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ КАНАДИ
З НАГОДИ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ 2014**

Всечесним Отцям, преподобним Ченцям і Черницям, Семінаристам та усім Вірним
Української Католицької Церкви в Канаді,
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

“Ми сподівались, що це він той, хто має визволити Ізраїля...” (Лк. 24: 21)

Дорогі у Христі брати і сестри!

Слова процитовані на початку цього послання висловили два Христові учні, коли вони втікали з Єрусалиму. Збентежені наочним свідченням розп'яття, смерті і поховання Ісуса, вони не впізнали Воскреслого Господа, коли він приєднався до них на їхньому шляху. Навіть звістка про те, що Ісус воскрес із мертвих, не змінила їхнього переконання, здавалося, сумнів заповнив їхні серця.

Останнім часом наш розум і наші серця були прикуті до трагічних подій на нашій батьківщині Україні. Дійсно не тільки ми, але весь світ співпереживав з нашими братами і сестрами у їхній боротьбі за свободу і незалежність своєї Батьківщини. Їхня боротьба проти гріха і несправедливості тісно переплітається з біблійними читаннями і основною ідеєю великопостних богослужінь.

І ми також, як ось ці Христові учні, ставши свідками цих трагічних подій, можливо, не зможемо радіти Господнім Воскресінням, радше, ми будемо шукати розраду у нашому страсі і смутку. До кого український народ може звернутися за підтримкою та порадою, щодо його шляху у цей складний час? Як він зможе втішатися Господнім Воскресінням?

На дорозі до Еммаусу Воскреслий Господь відкрив своїм учнями їхні серця і розум, пояснюючи їм Божий план для людства й роль Ісуса Христа у цьому божественному плані. Ісус сказав їм: ***“Хіба не треба було Христові так страждати й увійти в свою славу?”*** (Лк. 24:26) Іншими словами, подорож у воскресіння, до вічного життя, веде усіх нас через долину людських страждань.

Дуже часто, коли ми слухали новини з України на задньому плані ми могли почути молитви і церковні пісні. Ми бачили фотографії священників, які високо тримали святий хрест посеред протистояння. Мимохідь ми бачили святі ікони і хоругви, які твердо стояли проти зброї і насильства. У розпал кризи, ми стали свідками, коли один з наметів на Майдані перетворили на каплицю, забезпечуючи місце для молитви. Дійсно, Бог був зі своїм народом!

Остаточною ознакою, за якою учні впізнали Ісуса, настала на ламанні хліба - у Пресвятій Євхаристії. У цей момент Воскреслий Господь зник з поміж них, проте саме тоді вони віднайшли так необхідну їм надію, щоб відновити своє життя. Потім вони заявили: **“Чи не палало наше серце в нас у грудях, коли він промовляв до нас у дорозі, та вияснював нам Писання?”** (Лк. 24:32)

Возлюблені у Христі!

Цього року, коли ми зберемося, щоб відсвяткувати Господнє Воскресіння, віднайдімо надію у цьому святкуванні у нашому житті і в житті тих, хто нам дорогий. Тримаймо високо нашу віру у Воскреслого Господа, як наш знак перемоги над потрясіннями та відчаєм, бо світ позбавлений Божої любові дає нам тільки це. Запрошуємо усіх заспівати: **“Христос Воскрес,”** як девіз нашої сили і опори для всіх нас, а особливо для наших братів і сестер в Україні, і як нагадування, що Воскреслий Господь є завжди з нами.

Вітаємо всіх вас святковим привітанням: Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

- + Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ, Архієпископ і Митрополит Вінніпезький
- + Михаїл Вівчар, ЧНІ, Єпископ-емерит Саскатунський
- + Северин Якимішин, ЧСВВ, Єпископ-емерит Нью-Вестмінстерський
- + Давид Мотюк, Єпарх Едмонтонський
- + Степан Хміляр, Єпарх Торонтонський
- + Кен Новаківський, Єпарх Нью-Вестмінстерський
- + Браєн Байда, ЧНІ, Єпарх Саскатунський